

eul_wid: hqm-ab

Δείναρχος ὁ ῥήτωρ · Dinarchus the Orator

Against Aristogeiton

Κατὰ Ἀριστογείτονος

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)

Dialect: Ἀττική [Attic](#)

Domain: Ῥητορική [Oratory](#)

Format: Λόγος [Oration](#)

Arist t ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Πάνθ' ὥς ἔοικεν ὦ Ἀθηναῖοι προσδοκητέ' ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γιγνόμενον.

Arist 1 ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογείτων διαδικασόμενος ἤκει τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλή κινδυνεύει, ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν. τοῦτ' ἔστι γὰρ καὶ νῦν οὐδὲν οὐδὲ δεινόν, ἐὰν ἀλῶ, συμβήσεται· καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἔτερα διαπέπρακται, καὶ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἕξω διατέτριφε, καὶ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἔτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν ὑμεῖς ἀκριβέστερον ἐμοῦ γινώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι τὰ ψευδῆ κατ' Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν, καὶ τοῦτον ἐκείνης ὑποληφθῆναι παρ' ὑμῖν δικαιότερα λέγειν, τῶν αἰσχίστων καὶ δεινοτάτων ἐστί. ^[5]

Arist 3 διόπερ ὦ Ἀθηναῖοι οὗτός μοι δοκεῖ, τὸν ἀγῶν' ἀσφαλῆ νομίζων αὐτῷ εἶναι, διαπειρασόμενος ἤκειν τῆς ὑμετέρας γνώμης· ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλην τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλῃ καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβήσεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίῳ γενήσεσθ' αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν, οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ' ὑμῶν, ἐὰν νῦν ἀφῇτ' αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν κωλύσαι τάχ' ἂν τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγρακυῖαν δὲ καὶ <περὶ> γεγενημένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. ^[10]

Arist 4 εἰ μὲν οὖν ἐγγενέσθαι βούλεσθε δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἔαν ὅ τι ἂν {τις} βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε, καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνετε τοῦτον, ὃς παρ' Ἀρπάλου λαβεῖν χρήματ' ἐτόλμησεν, ὃν ἦσθε' ἤκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατ' αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἤκει πιστεύων πρὸς ὑμᾶς. Ἄρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἀρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς οὕσης, ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἔνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου πάντα προΐεμένων τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ καταρραθυμῆσθ' ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. ^[5]

- Arist 5 καὶ μὴ τῶν παρ' ἑμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων.
- Arist 6 τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἢ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκ' ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν, καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφείσθαι τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθῆς καὶ δικαία· ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότες ὑμῶν πάντ' οὐδὲν ἦττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνῶν τῶν ἀγώνων, βραχέ' εἰπὼν καταβῇ, ψευδῆς καὶ οὐ δικαίως <ἔσται ἢ κατ' Ἀριστογείτονος ἀπόφασιν> παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένη; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων; Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νῆ Δία μέτριος τὸν τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πόλλ' ὑμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τὰ αὐτὰ ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ <τοι> τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν, ὅτι Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνώσθentos καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς περιεῖδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντ' οὐ τυχόντα τῶν νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη—πολλάκις γὰρ ἴστε δήπου τοῦτο γεγενημένον—, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοῦ, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναυεῖν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδὲνα μήτε θυσιῶν τῶν γιγνομένων κοινωνεῖν. ^[5]
- Arist 9 καίτοι ὧ Ἀθηναῖοι τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν διάνοιαν ἔχειν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὦν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κακούργοις ἀπηγμένους οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκεῖ τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτῃ ὡς φασὶ ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἢν ἐξῆν ἀπάγειν τοὺς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῇ. ^[5]
- Arist 10 καὶ ταῦθ', ὃ περ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντ' Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητῆς λαχὼν ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν <τ> αὐτὴν τὴν ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, καὶ περὶ Ἀριστογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὐτοῦ πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀριστογείτονος τιμῆσεως, ὃν ἴστ' ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογείτων ἐστὶν ὧ Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας καὶ ψευσάμενος, ὥσθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπύθεσθε παρὰ τῶν κατηγορῶν, πέντε ταλάντων τιμῆσαι τούτῳ, ὅσον περ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρανόμων γραφῇ τίμημ' ἐπιγεγραμμένον; οὐχ οὗτος, πρὶν ἐκτεῖσαι τοῦτο, συκοφαντῶν τὸν ἐντυχάνονθ' ὑμῶν καὶ λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν ἀπασῶν τῶν τιμωριῶν αἰ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι; οὐ τὸ τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου καὶ ἐξελεγχθεὶς, ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἔνδεκα κατὰ τοὺς νόμους, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων <. ^[10]
- Arist 13 >> καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθισεν; Εἴτ' ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλάκις ὑμῖν παραδεδώκασιν τιμωρήσασθαι, κατεψηφισμένον <δ> ὑπὸ τῶν πολιτῶν <καὶ> ἀπαχθέντ' α φυλάξαι {δ} οὐθ' οἱ ἔνδεκα δεδύνηνται οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι; καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενος κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλευέσθαι περὶ τῶν πραγμάτων παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγενημένον, τοῦτον μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν ἐάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ

Δημοσθένει οὐδεμίαν ῥεσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δικαίως, οἷς εἰ μὴ πάντ' ἀλλὰ πολλά γε συν ἦ στε χρήσιμα πεπολιτευμένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς οὐδὲ <ν> πώποτε πεποίηκεν ἐξ οὗ πρὸς τὴν πόλιν προσελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατὸς ἐστίν, ἀφήσετε; καὶ τίς οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον προσδεχομένοις σύμβουλον; ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμον καὶ φανερόν καὶ περιβόητον τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων ἐν ὑμῖν δημηγορῇ, τότε τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες θαυμάζουσιν, πότῃ βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιούτων ἀκούοντας. ^[10]

Arist 16 χρὴ δ' ὥς Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ πρῶτοι νομοθέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσετε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἐκάστην <ἐκκλησίαν> δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν ἀρὰς ποιούμενοι, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μὴ ταῦτά λέγει καὶ γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον εἶναι. ὣν οὗτος νῦν ἐστίν Ἀριστογείτων· ἔπειτ' ἐν τοῖς νόμοις δώρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων δεκαπλασίαν ἐπιτίθεντες τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτεισιν, ἡγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐχ ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δοῦσι συμφερόντων δημηγορεῖν Ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ βουλή ἀποπέφαγκε· πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίνοντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἐστὶ τὸν ἴδιον τρόπον, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἡρία πατρὶ' ἐστίν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὣν οὐδὲν ἂν ἔχοι δεῖξαι συμβεβηκὸς Ἀριστογείτων αὐτῷ. ^[10]

Arist 18 ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ γονέας εὖ ποιεῖν κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποίηκεν· ὅτε δ' ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ δεσποτικῷ τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς μνημῆα τι ἔχειν ὥς Ἀθηναῖοι δεῖξαι, ὥστ' οὐδ' ἐν Ἑρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδὲ τῶν δημοσίων καὶ ὣν ὥφλεν τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτεικεν. ^[5]

Arist 19 ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπανι πράττων διατετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνον ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή τοῖς ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πυθόμενοι τοῦτον ἴστε πονηρὸν καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλ' ἕκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε τὴν τούτου πονηρίαν. ὥστε τὸ πολλάκις λεγόμενον ἀληθὲς εἰπεῖν ἐστίν, ὅτι περὶ μὲν τούτου τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περιεστηκότες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες. Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν ὥς Ἀθηναῖοι, μήθ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ μὴ προσέσθαι μηδὲ προδοῦναι τὴν ὅσῃαν καὶ τὴν εὖορκον ψῆφον, ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλή δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατήρ καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτόν, {καὶ} ἵνα τὸ πραότατον εἶπω τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτονήσας ὁ δῆμος παραδέδωκεν ὑμῖν τιμωρήσασθαι, οὗτος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένος ἐπὶ τοιούτοις εἴληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰσχρὸν ἐστίν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμωρήτον ἔᾶσαι τοῦτον. ^[10]

Arist 21 τίνα γὰρ τρόπον ὥς Ἀθηναῖοι περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσσεσθε κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βουλήν τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα φανερόν σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἐῶντες; μὴ γὰρ ἰδίους τοὺς ἀγῶνας τούτους ὑπολάβητ' εἶναι καὶ τῶν νῦν ἀποπεφασμένων μόνον, ἀλλὰ κοινούς καὶ {κατὰ} τῶν ἄλλων ἀποφάσεων. ^[5]

Arist 22

δωροδοκία γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν θαρροῦντας ὥς οὐ δώσοντας δίκην, ἢ φοβεῖσθαι τὸ λαμβάνειν ὥς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων. ^[5]

Arist 23 οὐκ ἴσθ' ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ παρ' ὑμῶν τοὺς ὀρμῶντας ἐπὶ τὰ καθ' ὑμῶν ἦκοντα χρήματα {νῦν} ἀνείργει καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήματος ἀποστρέφειν, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκομικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποίηκε; καλῶς γὰρ ὦ Ἀθηναῖοι καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν, ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελεΐτην κομίσαι τὸ χρυσίον <τὸ> ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. ^[5]

Arist 24 πρὶν γὰρ λαβεῖν τινὰς καὶ δοῦναι τοῦ τρόπου πείραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον καταγνόντες ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ', ὥσπερ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην χαλκῇν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμ' ὑμῖν τοῖς ἐπιγιγνομένοις καθιστάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὅπως οὖν χρήματα λαμβάνοντα οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν διδόντων βουλεύεσθαι. ^[10]

Arist 25 καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαντες διαρρήδην Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελεΐτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἑλλήσιν εἶναι, πῶς χρὴ ραθύμως ἔχειν ὀρῶντας ἐν αὐτῇ τῇ πόλει δωροδοκίαν γιγνομένην; καί μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην. ΣΤΗΛΗ Καίτοι ὦ Ἀθηναῖοι τί ἂν οἴεσθ' ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ποιῆσαι λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἐαυτῶν δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν {ἐκ Πελοποννήσου πάσης}; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς τὸν βάρβαρον. ^[5]

Arist 26 ΛΕΙΠΕΙ